

Skatter over til de indirekte ikke er blevet til mere end Tale, idet den nu siddende Regering gennem sit Forslag til Formue- og Indkomstskattelov ej heller har turdet gaa videre med den direkte Beskatning.

Altsaa, alt taget i Betragtning, alle Besmykkelser fjernet, tror jeg, at Kendsgerningernes klare Sprog viser, at den Balance, som der forhaabentlig vil vise sig at være paa Finansloven for 1925—1926, findes i Kraft af Love, som gennemførtes under Perioden Neergaard. Det kunde maaske have sin Interesse for ikke saa ganske faa Vælgere at fæste sig ved dette, idet det jo ikke kan være andet end, at disse Vælgere, naar de erindrer sig Valgkampagnens Hyl, maa have ventet, at naar vi fik denne Regering, skulde man faa noget helt andet at se.

Den højtærede Statsminister har for nylig udtalt, at en af de Opgaver, som den siddende Regering havde faaet overdraget, var at skaffe Orden i vor Statsøkonomi. Ja, forhaabentlig vil der vise sig at være Orden, takket være bl. a. ogsaa dette, at Indtægterne ude i Befolkningen stiger, og der som Følge deraf kommer flere Penge ind i Statskassen — men den Orden, der er, har det socialdemokratiske Ministerium i Hovedsagen ikke fremskaffet. At den kan have sparet visse Smaabeløb, vil jeg ingenlunde benægte, men i det store og hele vil jeg hævde, at den Orden, som der forhaabentlig vil vise sig at være, er der i Kraft af Love, vedtagne under Ministeriet Neergaard med Tilslutning fra det konservative Folkeparti. Foruden at udtale sig om den Orden, vi har faaet i vor Statsøkonomi under det siddende Ministerium, plejer den højtærede Statsminister ogsaa at udtale, at Valutaproblemet ogsaa er et af de Spørgsmaal, som den siddende Regering har løst. Nu kan det jo ingenlunde benægtes, at vi har faaet en Valutalov — derom kan der ikke føres nogen Diskussion —, ej heller kan der være nogen Tvivl om, hvad jeg har sagt saa ofte, der har været Lejlighed dertil, at man selvfølgelig fra alle Sider i Befolkningen maa ønske, at denne Lov maa svare til sin Hensigt. Men om ogsaa saa er, maa man have Lov til at sige, at den Valutalov, som blev gennemført, og som skulde være det andet store Bevis paa det socialdemokratiske Regiments Fortrinlighed, har saare lidt at gøre med de Tanker, der var fremme fra socialdemokratisk Side under den sidste Valgkamp. Jeg nærer ingen Tvivl om, at en Valutalov af den Støbning, som der her er Tale om, havde man ogsaa kunnet opnaa under Ministeriet Neergaard. Det er i alt

Fald min Overbevisning, og jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at skal man afgøre det Spørgsmaal, hvem der i særlig Grad har præget den Valutaordning, vi har faaet, maa man have Ret til at sige, at det har Partiet Venstre. Alle ærede Medlemmer vil jo være bekendt med, at vi fra vor Side ikke kunde give det omhandlede Valutalovforslag vor Tilslutning, ikke fordi vi ikke ønsker, at denne Lov skulde virke som tilstræbt, men fordi vi, saaledes som Forslaget var formet, mente at se, at saafremt dette Forslag i sig selv skulde være en Foranstaltning af virkelig valutamæssig Betydning, maatte det ligge i de banktekniske Midler. Nu er der jo ikke gaaet saa overmaade lang Tid, siden dette Lovforslag blev gennemført, det er kun knap 4 Maaneder siden, men allerede, tror jeg man har Lov at sige, lyder der en vis Klage over det Tryk, der foranlediges af Kreditindskrænkningen. Om nu denne Klage er berettiget eller ikke, skal jeg lade staa hen, men jeg maa for mit personlige Vedkommende hævde, at Problemet Kronens Stabilisering er saa vigtigt, at selv om en Klage i den antydede Retning til en vis Grad maatte vise sig at være berettiget, vil jeg dog ikke paa Forhaand sige, at man burde gaa bort fra den Kreditindskrænkning, der fremkalder Klagen. Men jeg maa have Lov til at hævde, og jeg tror at have Lov til at gøre det paa mit Partis Vegne, at naar vi ikke mente at kunne gaa med til den Valutalov, som blev gennemført, var det netop, fordi vi befrygtede, at skulde der virkelig være et reelt Indhold i denne Lov ud over det Laan, hvorom der var Tale, maatte det findes i de banktekniske Midler, og vi nærede den Gang som nu Frygt for, at de banktekniske Midler kan komme til at virke meget ubehageligt overfor Erhvervslivet. Nu er der, som sagt, kun gaaet 3 Maaneder, maaske henimod 4, siden Forslaget blev gennemført, og det er desværre, maa jeg sige, endnu alt for tidligt at have nogen afgørende Mening om, hvorledes Udviklingen vil forløbe ud i Fremtiden; vi maa selvfølgelig alle nære det Haab, at den danske Krone ved Hjælp af de Foranstaltninger, som Valutaloven giver Adgang til, maa kunne holde sig, men jeg maa igen sige, at de Foranstaltninger, som særlig præger Valutaloven, ikke er i særlig Grad socialdemokratiske.

Siden det nuværende Ministerium er kommet til, har vi altsaa dels gennem de Forslag, der er forelagt, og dels gennem det, der er vedtaget, set, hvad Ministeriet har evnet i denne Sag, og der har ogsaa, siden